

LECTURA

LLETRES malaltes

Al país de les lletres, tenen molta feina.
Cada matí, totes les lletres s'aixequen del llit
i van ràpidament als seus papers, esperant
impacients que algú les llegeixi.

Ellas solas son poquita cosa, pero al juntarse unas con
otras, transmiten mensajes y noticias importantes, y
cuentan historias preciosas que hacen soñar a las
personas.

Això sí, cadascuna té la seva importància i el seu lloc,
i perquè tot funcioni adequadament no en surten mai,
d'aquest lloc.

Però un dia va resultar que la lletra **E** es va posar malalta.
La **W** de seguida va oferir la seva ajuda. La pobra
sempre es queixava de tenir poca feina,
perquè en el nostre idioma s'utilitza en molt
poques paraules.

Ràpidament la va substituir, i la resta de les lletres
van seguir ocupant els seus llocs tan tranquil•les:

- Total, pwr una llwtra quw ws posi malalta dw
tant wn tant, no rwprwswnta cap gran
problwma, es van dir.

¿ què va passar l'endemà? Doncs que també van emmalaltir la **A** i la **L**. De nou, la **W** va acudir a resoldre la situació i el treball va continuar al país de les lletres:

- -Em contes un conte, mare?

-I tant:

“Twmps wrw twmps hi hwviw un pobwwt on viviw unw nwnw mowt vwwwntw quw ws dwiw **W**...”

Però tot era més greu del que semblava al començament, perquè l'endemà van faltar la **O**, la **M** i la **C**. Devia tractar-se d'una epidèmia. Les coses es van complicar molt per a tothom:

- Has vist l'avís del diari? És molt important!:

“Ww tiwwpw quw sw wspwrw pwrw Hwy ws wuy wwuviwsw, ¡PWR FWVWR, NW SWWGWN W WW WWWWW SENSE SEUS PWRWGUWS!”

Es van adonar que, encara que la **W** treballés sense parar i les substituís, això no podia continuar així per gaire temps.

La gent no aconseguia entendre res de res, els nens i les nenes no podien llegir els seus llibres, i, el que era més greu, no podien alimentar el seu vocabulari i la seva imaginació.

Les lletres es van reunir immediatament per cercar una solució.

Van descobrir, doncs, que l'abecedari necessita que se n'ocupin, que les lletres, amb l'ús, es van embrutant, emmalalteixen i deixen de semblar elles mateixes, i el seu paper és massa important com per deixar que això passi. Així és que van decidir que, a partir d'aquest moment, cada mes s'havia de fer de manera obligatòria una neteja a fons de totes les lletres.

La “coma” va voler intervenir, però el “punt i a part” li va dir que la situació era molt urgent i que no era el moment de fer cap pausa.

- Jo m'encarregaré d'aquesta tasca i punt!, va dir.

De vegades resultava bastant mal educat, però la veritat és que en els moments difícils sempre resolva els problemes molt ràpidament.

Així es va fer, i un temps després, la **E** va començar a recuperar-se, i la van seguir la **A** i la **L**. Finalment, la **M**, la **O** i la **C** també van millorar i no hi va haver més malalties entre les lletres.

La crisi va passar i les lletres van descobrir que amb una mica d'atenció i cura es mantindrien sempre sanes i, el més important, seguirien explicant històries, donant notícies i acompanyant els nens i nenes en els seus somnis.

